

КОЛАБОРАТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ ІННОВАЦІЙНО-ТВОРЧОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

e-mail: nesterenkoinna83@gmail.com

Нестеренко Інна Борисівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Сьогодні освітяни багатьох країн Європи та світу наголошують на тому, що одним із шляхів оновлення змісту освіти й навчальних технологій, узгодження їх із сучасними потребами, інтеграції до світового освітнього простору є орієнтація навчальних програм на колаборативне навчання.

Колаборативне навчання (або як його ще називають «навчання у співробітництві») є одним із засобів інноваційно-творчого вдосконалення освітнього простору завдяки якому створюються умови для саморозвитку, самовдосконалення й самореалізації особистості. Даний вид навчання вдосконалює традиційну систему і вносить зміни у зміст і форми навчання, трансформуючи знання, уміння і навички студентів у ключові компетентності, серед яких комунікативна займає особливе місце.

Таке навчання у співробітництві визначається як спільна організація навчання, за якої студенти з різними здібностями та інтересами співпрацюють у малих групах із метою завершення проекту чи вирішення проблеми [4].

Спираючись на дослідження англійських викладачів Gilles R. та Adrian F., з'ясовуємо, що «Колаборативне навчання» має британське коріння і стосується проблем підтримки тих, хто навчається, перебуваючи на шляху набуття досвіду професійно спрямованої взаємодії через

підвищення їх активності в навчанні [3]. Стратегія колаборативного навчання є поширеною моделлю партнерства у навчанні. Співпраця вимагає розподілу завдань між учасниками робочої групи, де кожен відповідає за окрему частину висвітлення проблеми за подальшого їх результативного поєднання для досягнення поставленої мети. Спостерігається акцентуалізація не на індивідуальному завершенні завдання, а на динаміці розвитку співпраці у рамках колаборативної групи [2].

В основі колаборативного навчання покладено консенсус, що формується на основі кооперації членів групи на противагу змагальному принципу, що є характерним для традиційної педагогіки. Це рекурсивний процес, коли суб'єкти діяльності з бажанням і прагненням налаштовані на співпрацю, вибудову консенсусу в досягненні результативності поставленого завдання. Учасники мають характеризуватися достатньою комунікативністю й ініціативністю. Взаємини між учасниками колаборативної групи детермінуються такими характеристиками, як: демократичність, рівноправність, автономність. Колаборативне навчання, як форма взаємодії під час навчально виховного процесу потребує від викладачів роботи в команді з колегами, студентами, а також обговорення планів і результатів з викладачем-модератором [1, с. 66].

Згідно з вищезазначеними дефініціями визначаємо своє поняття колаборативного навчання при підготовці вчителів іноземних мов, в основу якого покладено компетентнісний підхід. Воно полягає в організації процесу навчання в малих групах для формування комунікативного потенціалу студентів, який включає комунікативну ерудицію (знання), комунікативний досвід, комунікативні здібності, якості, уміння, навички й настанови, комунікативну техніку, комунікативний стиль спілкування в різних сферах життєдіяльності й життєтворчості з метою самоактуалізації особистості.

Таким чином, використання у навчальному процесі колаборативної форми навчання під час професійної підготовки майбутніх фахівців є одним із засобів інноваційно-творчого вдосконалення освітнього простору, а отже і є доцільним. Впровадження нових методів та прийомів, в систему колаборативного навчання в процесі формування комунікативної компетентності підвищить мотивацію до навчання у майбутніх вчителів, стимулюватиме самостійність та відповідальність в умовах вирішення певних завдань в групі, розвиватиме навички роботи в команді, відповідальність, прогностичність мислення та творчий підхід до вирішення завдань, дасть змогу зробити довгострокове навчання цікавим, творчим, стимулюватиме студентів до самонавчання, навчить критично й креативно мислити, розвиватиме самовпевненість, саморозвиток, самовдосконалення й самореалізацію.

Література

1. Кожушко С. Стратегії колаборативного навчання у вищому навчальному закладі. *Молодь і ринок*. Дрогобич, 2014. №5 (112). С. 65-70.
2. Лещенко М. П. Колаборативний підхід до розвитку ІКТ-компетентностей учителів і учнів загальноосвітніх навчальних закладів. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2012. №5 (31). URL: <http://www.journal.iitta.gov.ua>.
3. Gilles R., Adrian F. Collaborative Learning: The social and intellectual Outcomes of Learning in Groups. London, 2003.
4. Srinivas H. Collaborative Learning. Collaborative Learning Structures and Techniques. Texas: Teaching Resource Center. URL: <http://www.gdrc.org/kmgmt/c-learn/methods.html>.